

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)

23 päivänä lokakuuta 2003 *

Asiassa C-154/02,

jonka Hässleholms tingsrätt (Ruotsi) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa rikosoikeudenkäynnissä, jossa vastaajana on

Jan Nilsson,

ennakkoratkaisun luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelusta niiden kaupaa sääntelemällä 9 päivänä joulukuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 (EYVL 1997, L 61, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 18.11.1997 annetulla komission asetuksella N:o 2307/97 (EYVL L 325, s. 1), sekä asetuksen N:o 338/97 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 30.8.2001 annetun komission asetuksen N:o 1808/2001 (EYVL L 250, s. 1) tulkinnasta,

* Oikeudenkäyntikieli: ruotsi.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissochet sekä tuomarit C. Gulmann, F. Macken, N. Colneric (esittelevä tuomari) ja J. N. Cunha Rodrigues,

julkisasiamies: C. Stix-Hackl,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Italian hallitus, asiamiehenään I. M. Braguglia, avustajanaan avvocato dello Stato M. Fiorilli,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään L. Ström,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 15.5.2003 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Hässleholms tingsrätt on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 22.4.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 29.4.2002, EY 234 artiklan nojalla neljä ennakkoratkaisukysymystä luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelusta niiden kauppaa sääntelemällä 9 päivänä joulukuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 (EYVL 1997, L 61, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 18.11.1997 annetulla komission asetuksella N:o 2307/97 (EYVL L 325, s. 1; jäljempänä asetus N:o 338/97), sekä asetuksen N:o 338/97 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 30.8.2001 annetun komission asetuksen N:o 1808/2001 (EYVL L 250, s. 1) tulkinnasta.

- 2 Nämä kysymykset on esitetty rikosoikeudenkäynnissä, joka on pantu vireille Nilssonin vastaan sen vuoksi, että tämän väitetään rikkoneen lagen om åtgärder beträffande djur och växter som tillhör skyddade arter -nimistä lakia (suojeltuihin lajeihin kuuluvia eläimiä ja kasveja koskevista toimenpiteistä annettu laki, SFS 1994, nro 1818; jäljempänä vuoden 1994 laki).

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Kansainvälinen oikeus

- 3 Luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskeva yleissopimus (jäljempänä CITES-yleissopimus) allekirjoitettiin 3.3.1973 tiettyjen luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston uhanalaisten lajien suojelun varmistamiseksi. Siinä otettiin käyttöön näiden lajien yksilöiden kansainvälistä kauppaa koskevia rajoituksia ja valvontatoimenpiteitä.

- 4 CITES-yleissopimuksessa on useita liitteitä. Liitteessä I ovat uhanalaiset lajit, joita on suojeltava ankarimmin määräyksin.

- 5 ”Yksilön” käsite määritellään CITES-yleissopimuksen 1 artiklassa, jossa määrätään seuraavaa:

”Jollei asiayhteys muuta edellytä, tässä yleissopimuksessa tarkoitetaan seuraavilla ilmaisuilla seuraavaa

— —

b) 'yksilöllä':

i) elävää tai kuollutta eläintä tai kasvia;

ii) kun on kyse eläimestä: liitteessä I ja II lueteltujen lajien osalta jokaista eläimestä saatua helposti tunnistettavaa osaa tai tuotetta ja liitteessä III lueteltujen lajien osalta jokaista eläimestä saatua helposti tunnistettavaa osaa tai tuotetta, jos ne on mainittu liitteessä III kyseisen lajin yhteydessä

— — ”

6 CITES-yleissopimuksen VII artiklan 2 kohdassa määrätään seuraavaa:

”Jos viejä- tai jälleenviejävaltion hallintoviranomainen on vakuuttunut siitä, että jokin yksilö on hankittu ennen kuin tämän yleissopimuksen määräyksiä sovellettiin kyseiseen yksilöön, III, IV ja V artiklan määräykset eivät koske kyseistä yksilöä, jos kyseinen hallintoviranomainen on antanut siitä todistuksen.”

7 Sopimuspuolten viidennen konferenssin, joka pidettiin vuonna 1985, päätöslauselman 5.11 a kohdassa suositellaan seuraavaa:

”Yleissopimuksen VII artiklan 2 kohdassa tarkoitetaan yksilön hankintapäivällä

- i) luonnollisesta elinympäristöstään otettujen elävien ja kuolleiden eläinten tai kasvien osalta päivää, jona ne alun perin otetaan elinympäristöstään, tai

- ii) osien ja tuotteiden osalta päivää, jona ne tulevat jonkun haltuun, ja aikaisempi päivä otetaan huomioon.”

Yhteisön lainsäädäntö

- 8 CITES-yleissopimus pantiin täytäntöön yhteisössä 1.1.1984 lukien luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskevan yleissopimuksen soveltamisesta yhteisössä 3 päivänä joulukuuta 1982 annettulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3626/82 (EYVL L 384, s. 1).

- 9 Asetuksen N:o 338/97, jonka 21 artiklan 1 kohdalla kumottiin asetus N:o 3626/82, 1 artiklan toisessa kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tätä asetusta sovelletaan [CITES-]yleissopimuksen tavoitteita, periaatteita ja määräyksiä noudattaen.”

- 10 Asetuksen N:o 338/97 8 artiklan otsikkona on ”Kaupallisen toiminnan valvontaa koskevat säännökset”, ja siinä säädetään seuraavaa:

”1. Liitteessä A lueteltujen lajien yksilöiden ostaminen — — on kielletty.

— —

3. — — jos sen jäsenvaltion hallintoviranomaiselta, jossa yksilöt ovat, saadaan tätä tarkoitusta varten myönnettävä todistus, edellä 1 kohdassa säädetyistä kielloista voidaan poiketa tapauskohtaisesti, jos yksilöt:

- a) on hankittu tai tuotu ennen yleissopimuksen liitteessä I, asetuksen (ETY) N:o 3626/82 liitteessä C 1 tai tämän asetuksen liitteessä A lueteltuja lajeja koskevien määräysten voimaantuloa;

tai

- b) ovat esineiksi muokattuja, yli viisikymmentä vuotta aikaisemmin hankittuja yksilöitä

— — ”

11 Asetuksen N:o 338/97 2 artiklan mukaan asetuksessa tarkoitetaan:

” — —

t) ’yksilöllä’ elävää tai kuollutta liitteissä A—D mainittua eläintä tai kasvia tai niistä saatua osaa tai tuotetta, joka muodostaa osan jostain muusta tavarasta
— —

— —

w) ’yli viisikymmentä vuotta aikaisemmin hankituilla esineeksi muokatuilla yksilöillä’ yksilöitä, joita on huomattavasti muutettu siitä, minkälaisia ne luonnontilassa ovat olleet, ja joista on tehty koruja, koriste-, taide- tai käyttöesineitä tai soittimia yli viisikymmentä vuotta ennen tämän yleissopimuksen voimaantuloa ja jotka on kyseisen jäsenvaltion hallintoviranomaisen suostumuksella hankittu tässä muodossa. Tällaisia yksilöitä pidetään esineiksi muokattuina vain, jos ne kuuluvat selvästi johonkin edellä mainittuun luokkaan ja jos niitä voidaan käyttää tarkoitukseensa ilman enempää veistämistä, työstämistä tai muokkaamista.”

12 Kyseisen asetuksen 3 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetään muun muassa, että liitteessä A luetellaan ne CITES-yleissopimuksen liitteessä I mainitut lajit, joiden suhteen jäsenvaltiot eivät ole tehneet varaumaa, ja kaikki lajit, joiden käyttöä koskevia hakemuksia tehdään tai voidaan tehdä yhteisön alueella tai kansainvälistä kauppaa varten ja jotka ovat joko uhanalaisia tai niin harvinaisia, että vähäinenkin kauppa vaarantaisi lajin säilymisen.

13 Komissio antoi 26.5.1997 asetuksen N:o 939/97 (EYVL L 140, s. 9) asetuksen N:o 338/97 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä.

14 Asetuksen N:o 939/97 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Niiden määritelmien lisäksi, joista on säädetty asetuksen N:o 338/97 2 artiklassa, tässä asetuksessa tarkoitetaan ’hankintapäivällä’ päivää, jona yksilö on otettu luonnonvaraisesta ympäristöstään, syntynyt vankeudessa tai lisätty keinotekoisesti.”

15 Asetuksen N:o 939/97 29—33 artiklassa on tiettyjä sääntöjä, jotka koskevat asetuksen N:o 338/97 8 artiklan 3 kohdassa säädettyjä poikkeuksia.

16 Asetuksen N:o 939/97 29 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Asetuksen (EY) N:o 338/97 8 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja yksilöitä koskeva vapautus voidaan myöntää ainoastaan, jos hakija on antanut toimivaltaiselle hallintoviranomaiselle riittävän selvityksen siitä, että kyseisessä alakohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät.”

17 Asetuksen N:o 939/97 32 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Asetuksen (EY) N:o 338/97 8 artiklan 1 kohdan kieltoja ja sen 8 artiklan 3 kohdan säännöstä, jonka mukaan kielloista voidaan poiketa tapauskohtaisesti myöntämällä todistus, ei sovelleta:

— —

d) asetuksen (EY) N:o 338/97 2 artiklan w [ala]kohdassa määriteltyihin yli viisikymmentä vuotta aikaisemmin hankittuihin esineeksi muokattuihin yksilöihin.”

18 Asetus N:o 939/97 kumottiin 22.9.2001 lukien asetuksen N:o 1808/2001 42 artiklalla.

19 Asetuksen N:o 1808/2001 29 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Asetuksen (EY) N:o 338/97 8 artiklan 3 kohdan a—c alakohdassa tarkoitettuja yksilöitä koskeva vapautus voidaan myöntää ainoastaan, jos hakija on antanut toimivaltaiselle hallintoviranomaiselle riittävän selvityksen siitä, että kyseisessä alakohdassa tarkoitettut edellytykset täyttyvät.”

20 Asetuksen N:o 1808/2001 32 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Asetuksen (EY) N:o 338/97 8 artiklan 1 kohdassa säädettyjä kieltoja ja 8 artiklan 3 kohdan säännöstä, jonka mukaan kielloista voidaan poiketa tapauskohtaisesti myöntämällä todistus, ei sovelleta:

— —

c) asetuksen (EY) N:o 338/97 2 artiklan w [ala]kohdassa määriteltyihin yli viisikymmentä vuotta aikaisemmin hankittuihin esineeksi muokattuihin yksilöihin.

Näissä tapauksissa ei tarvita todistusta.”

Kansallinen lainsäädäntö

21 Vuoden 1994 lain 8 a § on vastuuta koskeva säännös, jossa säädetään, että se, joka tahallaan tai tuottamuksellisesti rikkoo asetusta N:o 338/97 erityisesti Ruotsiin tuonnin, tästä jäsenvaltiosta tapahtuvan viennin tai jälleenviennin, oston, myynnin ja muiden kaupallisten toimien osalta, tuomitaan sakko- tai vankeusrangaistukseen. Vähäisistä rikkomuksista ei ole säädetty rangaistusta.

- 22 Vuoden 1994 laki kumottiin 1.1.1999 lukien ympäristölain (SFS 1998, nro 808) mukaisesti ympäristölain promulgointia koskevassa laissa (SFS 1998, nro 811) mainituin varauksin. Rangaistuksia koskevia säännöksiä ei kuitenkaan ole muutettu.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

- 23 Syyttäjä nosti syytteet Nilssonia vastaan seuraavista syistä:
- ensiksi, koska tämä oli ostanut vuoden 1998 elokuussa lainvastaisesti Tyingessä (Ruotsi) tahallaan tai tuottamuksellisesti seuraavat kuolleet ja täytetyt eläimet: kaksi varpushaukkaa, kaksi nuolihaukkaa, kaksi sini-suohaukkaa, yhden viirupöllön, neljä lehtopöllöä, yhden kanahaukan, kaksi tuulihaukkaa, yhden tunturipöllön, yhden hiiripöllön (surnia ulula), yhden suopöllön (asio flammeus), yhden tornipöllön, yhden ruskosuohaukan, neljä hiirihaukkaa, yhden sarvipöllön (asio otus), yhden kurjen (grus grus), yhden maakotkan ja yhden merikotkan, vaikka nämä lajit mainitaan asetuksen N:o 338/97 liitteessä A ja
  - toiseksi, koska tämä oli ostanut vuoden 1998 heinäkuussa lainvastaisesti Tyingessä tahallaan tai tuottamuksellisesti kuolleen täytetyn maakarhun, vaikka tämä mainitaan asetuksen N:o 338/97 liitteessä A.
- 24 Kansallinen tuomioistuin katsoo, että on olemassa perusteluja, jotka puoltavat tulkintaa, jonka mukaan kyseessä olevat eläimet eivät ole ”esineeksi muokattuja” asetuksen N:o 338/97 2 artiklan w alakohdassa tarkoitettulla tavalla. Se toteaa,

ettei myöskään ole ilmeistä, onko yksilöjen saaminen lahjana tai perintönä sekä eläimen surmaaminen ja sen tämän jälkeen tapahtuva haltuunotto kyseisessä asetuksessa tarkoitettu ”hankinta”. Kyseinen tuomioistuin pohtii lisäksi sitä, kuuluuko myös asetuksen N:o 338/97 2 artiklan w alakohdassa säädetty hallintoviranomaisen arviointi asetuksen N:o 1808/2001 32 artiklassa mainittuihin poikkeuksiin.

25 Hässleholms tingsrätt on päättänyt tässä tilanteessa lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

- ”1) Sisältyvätkö täytetyt [asetuksen N:o 338/97] liitteessä A olevat eläimet määritelmään ’esineeksi muokatut yksilöt’?
- 2) Mitä asetuksen N:o 338/97 8 artiklan 3 kohdassa [oleva] käsite ’hankinta’ kattaa?
- 3) Täytyykö yksilön yli viisikymmentä vuotta aikaisemmin hankkineen henkilön olla sen nykyinen haltija?
- 4) Tarkoittavatko asetuksen N:o 1808/2001 32 artiklan poikkeussäännökset sitä, ettei asetuksen N:o 338/97 2 artiklan w alakohdassa mainittua viranomaisarviointia tarvita?”

Ensimmäinen kysymys

- 26 Kansallinen tuomioistuin kysyy ensimmäisellä kysymyksellään, onko asetuksen N:o 338/97 2 artiklan w alakohtaa ja 8 artiklan 3 kohdan b alakohtaa tulkittava siten, että eläimet, jotka mainitaan kyseisen asetuksen liitteessä A mutta jotka on täytetty, voidaan luokitella näissä säännöksissä tarkoitetuiksi ”esineeksi muokatuiksi yksilöiksi”.
- 27 Tällaiset eläimet ovat asetuksen N:o 338/97 2 artiklan t alakohdassa tarkoitettuja yksilöitä.
- 28 Kyseisen asetuksen 2 artiklan w alakohdan määritelmän mukaan yksilöitä, joita on huomattavasti muutettu siitä, minkälaisia ne luonnontilassa ovat olleet, korujen, koriste-, taide- tai käyttöesineiden tai soittimien tekemiseksi niistä, pidetään esineiksi muokattuina yksilöinä, jos ne kuuluvat selvästi johonkin näistä luokista ja jos niitä voidaan käyttää ilman enempää veistämistä, työstämistä tai muokkaamista.
- 29 On siis todettava, että jotta täytettyä eläintä voitaisiin pitää esineeksi muokattuna yksilönä, neljän edellytyksen on täyttyttävä: ensiksi luonnontilaa on pitänyt muuttaa huomattavasti, toiseksi tämän muuttamisen tarkoituksena on oltava korujen, koriste-, taide- tai käyttöesineiden tai soittimien valmistus, kolmanneksi sen on kuuluttava selvästi johonkin näistä luokista ja neljänneksi sitä on voitava käyttää ilman enempää veistämistä, työstämistä tai muokkaamista.

- 30 Italian hallitus toteaa ensimmäisen edellytyksen osalta, että ”täytettyjen” eläinten luonnontilaa ei ole muutettu, vaikka ne on muokattu esineeksi eläinten täyttämistoimissa; päinvastoin, niiden tila on mahdollisimman lähellä elävän yksilön tilaa.
- 31 Se, onko luonnontilaa ”muutettu huomattavasti” asetuksen N:o 338/97 2 artiklan w alakohdassa tarkoitettulla tavalla, ei kuitenkaan riipu kyseisen yksilön ulkoasusta vaan siitä, onko sen yleistilaa muutettu. Sekä perinteinen täyttäminen, jossa eläimen nahka irrotetaan, parkitaan ja täytetään, että nykyaikaiset eläinten täyttämismenetelmät muuttavat yksilöitä täydellisesti ja perusteellisesti.
- 32 Näin ollen tämän tuomion 29 kohdassa luetelluista neljästä edellytyksestä ensimmäinen, jonka mukaan yksilöä on pitänyt muuttaa huomattavasti, jotta sitä voidaan pitää ”esineeksi muokattuna”, täyttyy joka tapauksessa, kun on kyseessä täytetty eläin.
- 33 Kolmen muun edellytyksen osalta on todettava, että kysymys siitä, onko eläin täytetty korujen, koriste-, taide- tai käyttöesineiden tai soittimien tekemiseksi, kuuluuko se selvästi johonkin näistä luokista ja voidaanko sitä käyttää ilman enempää veistämistä, työstämistä tai muokkaamista, riippuu kullekin tapaukselle ominaisista täsmällisistä tosiseikoista. Kansallisen tuomioistuimen on selvitettävä, onko näin.
- 34 Ensimmäiseen kysymykseen on näin ollen vastattava, että asetuksen N:o 338/97 2 artiklan w alakohtaa ja 8 artiklan 3 kohdan b alakohtaa on tulkittava siten, että eläimet, jotka mainitaan kyseisen asetuksen liitteessä A mutta jotka on täytetty,

on mahdollista luokitella näissä säännöksissä tarkoitetuiksi ”esineeksi muokatuiksi yksilöiksi”.

Toinen ja kolmas kysymys

- 35 Kansallinen tuomioistuin kysyy toisella ja kolmannella kysymyksellään, joita on tarkasteltava yhdessä, onko yksilöjen saaminen lahjana tai perintönä sekä eläimen surmaaminen ja sen haltuunotto asetuksen N:o 338/97 8 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ”hankinta”. Se kysyy myös, onko yksilöt yli 50 vuotta aikaisemmin hankkineen henkilön oltava niiden nykyinen haltija.
- 36 Kyseisessä säännöksessä säädetään poikkeus asetuksen N:o 338/97 8 artiklan 1 kohdassa säädettyihin kieltoihin, kun kyseessä ovat yli 50 vuotta aikaisemmin hankitut esineeksi muokatut yksilöt.
- 37 Asetuksen N:o 338/97 2 artiklan w alakohdan määritelmän mukaan tähän luokkaan kuuluvat ainoastaan yksilöt, joita on huomattavasti muutettu siitä, minkälaisia ne ovat olleet luonnontilassa, yli 50 vuotta ennen tämän asetuksen voimaantuloa, ja joiden osalta asianomaisen jäsenvaltion hallintoviranomainen on voinut varmistua siitä, että ne on hankittu tällaisiin edellytyksiin.
- 38 Asetuksen N:o 939/97 1 artiklassa säädetään, että niiden määritelmien lisäksi, joista on säädetty asetuksen N:o 338/97 2 artiklassa, tässä asetuksessa tarkoitetaan ”hankintapäivällä” päivää, jona yksilö on otettu luonnonvaraisesta ympä-

ristöstään, syntynyt vankeudessa tai lisätty keinotekoisesti. Mikään näistä päivistä ei kuitenkaan voi olla esineeksi muokattujen yksilöiden hankintapäivä.

- 39 On muistutettava, että asetusta N:o 338/97 sovelletaan sen 1 artiklan toisen kohdan mukaan [CITES]-yleissopimuksen tavoitteita, periaatteita ja määräyksiä noudattaen. Vaikka yhteisö ei ole tämän yleissopimuksen sopimuspuoli, yhteisöjen tuomioistuin ei voi olla ottamatta näitä huomioon siltä osin kuin se on tarpeen tämän asetuksen säännösten tulkitsemiseksi (ks. asia C-510/99, Tridon, tuomio 23.10.2001, Kok. 2001, s. I-7777, 25 kohta).
- 40 CITES-yleissopimuksen VII artiklan 2 kohdassa määrätään sellaisia yksilöitä koskevasta poikkeuksesta, jotka on hankittu ennen tämän yleissopimuksen määräysten soveltamista niihin ja joita voidaan näin ollen kutsua ”yleissopimusta edeltävältä ajalta oleviksi yksilöiksi”. Sopimuspuolten konferenssin päätöslauselman 5.11 a kohdan i alakohdassa ei suositella yksinomaan, että CITES-yleissopimuksen VII artiklan 2 kohdan soveltamiseksi yksilön hankintapäivä on luonnollisesta elinympäristöstään otettujen elävien ja kuolleiden eläinten osalta päivä, jona ne otetaan alun perin elinympäristöstään, vaan myös, että asianmukainen päivä osien ja tuotteiden osalta on päivä, jona ne ”tulevat jonkun haltuun”. Vaikka päivät, joita ennen hankinnan on CITES-yleissopimuksen ja asetuksen N:o 338/97 mukaan ollut tapahduttava, eivät ole samat (ensimmäinen on 1.7.1975 ja jälkimmäinen 3.3.1947), ennen näitä päiviä ”hankittujen” yksilöiden määritelmää voidaan pitää samana.
- 41 Tästä seuraa, että asetuksen N:o 338/97 8 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ”hankinnan” käsite kattaa kaiken haltuunoton henkilökohtaista hallussapitoa varten.

- 42 Asetuksen N:o 338/97 8 artiklan 3 kohdan b alakohtaa on näin ollen tulkittava siten, että ”hankinnan” käsite kattaa hankinnan, joka on tapahtunut perintönä, lahjana tai henkilökohtaisena haltuunottona eläimen surmaamisen jälkeen.
- 43 Sen osalta, onko yksilöt yli 50 vuotta aikaisemmin hankkineen henkilön oltava niiden nykyinen haltija, on todettava, että asetuksen N:o 338/97 8 artiklan 3 kohdan b alakohdan tarkoituksena on sulkea pois kyseisen asetuksen 8 artiklan 1 kohdassa säädetystä kieltojärjestelmästä vanhat esineet eli esineeksi muokatut yksilöt, jotka on valmistettu ennen 3.3.1947.
- 44 Kyseisen asetuksen 8 artiklan 3 kohdan b alakohtaa on näin ollen tulkittava siten, että se koskee myös esineeksi muokattuja yksilöitä, joiden ensimmäinen hankinta on tapahtunut ennen 3.3.1947 ja jotka on hankittu uudelleen tämän päivän jälkeen.
- 45 Toiseen ja kolmanteen kysymykseen on näin ollen vastattava, että asetuksen N:o 338/97 8 artiklan 3 kohdan b alakohtaa on tulkittava siten, että yksilöjen saaminen lahjana tai perintönä sekä eläimen surmaaminen ja sen haltuunotto ovat tässä säännöksessä tarkoitettu ”hankinta”. Ei ole tarpeen, että yksilön yli 50 vuotta aikaisemmin hankkinut henkilö on sen nykyinen haltija.

Neljäs kysymys

- 46 Kansallinen tuomioistuin kysyy neljännellä kysymyksellään, merkitsevätkö asetuksen N:o 1808/2001 32 artiklassa säädetyt poikkeussäännökset sitä, ettei asetuksen N:o 338/97 2 artiklan w alakohdan mukaista asianomaisen jäsenvaltion hallintoviranomaisen arviointia tarvita.
- 47 Asetuksen N:o 939/97 32 artiklan d alakohdasta ilmenee, että asetuksen N:o 338/97 8 artiklan 3 kohdan sitä säännöstä, jonka mukaan tämän artiklan 1 kohdassa säädetyistä kielloista voidaan poiketa vain myöntämällä todistus, ei sovelleta yksilöihin, jotka on hankittu yli 50 vuotta aikaisemmin, kuten tämän jälkimmäisen asetuksen 2 artiklan w alakohdassa säädetään. Asetuksen N:o 1808/2001 32 artiklan c alakohdassa on pysytetty tämä sääntely, koska tämän artiklan toisessa kohdassa täsmennetään, että ”näissä tapauksissa ei tarvita todistusta”.
- 48 Nämä muutokset eivät kuitenkaan vaikuta asetuksen N:o 338/97 2 artiklan w alakohtaan sellaisenaan, ja näin ollen edellytys, jonka mukaan ne on ”kyseisen jäsenvaltion hallintoviranomaisen suostumuksella hankittu tässä muodossa”, pysyy voimassa.
- 49 Näin ollen kyseisen 2 artiklan w alakohdassa säädetyt edellytykset pysyvät asetuksen N:o 338/97 8 artiklan 3 kohdan b alakohdassa mainitun poikkeuksen soveltamisedellytyksinä. Jotta tätä jälkimmäistä säädöstä voidaan soveltaa, on

näin ollen tarpeen, että valvontaviranomainen on voinut varmistua siitä, että kyseessä olevat yksilöt on hankittu asetuksen N:o 338/97 2 artiklan w alakohdassa vahvistettujen edellytysten mukaisesti.

50 Tämän tulkinnan vahvistaa se, että asetuksen N:o 1808/2001 29 artiklan 1 kohdassa todetaan nimenomaisesti, että asetuksen N:o 338/97 8 artiklan 3 kohdan a—c alakohdassa tarkoitettujen yksilöiden osalta myönnetään poikkeus ainoastaan, ”jos hakija on antanut toimivaltaiselle hallintoviranomaiselle riittävän selvityksen siitä, että kyseisessä alakohdassa tarkoitettujen edellytykset täyttyvät”.

51 Neljänteen kysymykseen on näin ollen vastattava, että asetuksen N:o 1808/2001 32 artiklan toisessa kohdassa olevasta säännöksestä huolimatta asetuksen N:o 338/97 8 artiklan 3 kohdan b alakohtaa on tulkittava siten, että asianomaisen jäsenvaltion hallintoviranomaisen on täytynyt voida varmistua siitä, että kyseessä oleva yksilö on hankittu asetuksen N:o 338/97 2 artiklan w alakohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

Oikeudenkäyntikulut

52 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Italian hallitukselle ja komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto)

on ratkaissut Hässleholms tingsrättin 22.4.2002 tekemällään päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

- 1) Luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelusta niiden kauppaa sääntelemällä 9 päivänä joulukuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97, sellaisena kuin se on muutettuna 18.11.1997 annetulla komission asetuksella N:o 2307/97, 2 artiklan w alakohtaa ja 8 artiklan 3 kohdan b alakohtaa on tulkittava siten, että eläimet, jotka mainitaan kyseisen asetuksen liitteessä A mutta jotka on täytetty, voidaan luokitella näissä säännöksissä tarkoitetuiksi ”esineeksi muokatuiksi yksilöiksi”.
- 2) Asetuksen N:o 338/97, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2307/97, 8 artiklan 3 kohdan b alakohtaa on tulkittava siten, että yksilöjen saaminen lahjana tai perintönä sekä eläimen surmaaminen ja sen haltuunotto ovat tässä säännöksessä tarkoitettu ”hankinta”. Ei ole tarpeen, että yksilön yli 50 vuotta aikaisemmin hankkinut henkilö on sen nykyinen haltija.

- 3) Asetuksen N:o 338/97 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 30.8.2001 annetun komission asetuksen N:o 1808/2001 32 artiklan toisessa kohdassa olevasta säännöksestä huolimatta asetuksen N:o 338/97 8 artiklan 3 kohdan b alakohtaa on tulkittava siten, että asianomaisen jäsenvaltion hallintoviranomaisen on täytynyt voida varmistua siitä, että kyseessä oleva yksilö on hankittu asetuksen N:o 339/978, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2307/97, 2 artiklan w alakohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

Puissochet

Gulmann

Macken

Colneric

Cunha Rodrigues

Julistettiin Luxemburgissa 23 päivänä lokakuuta 2003.

R. Grass

V. Skouris

kirjaaja

presidentti